

קזורעים ואת המסכה

"שלוש בלילה. שלשה גברים בפנים מוסתרות פורצים את הדלת, ותוך שהם ממלמלים "ובערת הרע מקרבך" וזורעים בהלה, הם מתחילים לחפש"...

עולם של מסכות

קורעים את המסכה

ומגלים את הטוהר

המסכה מחניקה אותנו, קשה לו, הוא אינו יודע להתמודד עם קשיי הרחוב, המסכה כל-כך הדוקה לו על פניו, עד שנדמה לו ולסובבים אותו שזוהי זהותו האמיתית, שכל כולו רע. אך כאשר ננסה לקרוע את המסכה, נגלה נקודה זכה ונקייה, מלאת חן וטוהר יהודי. מאחורי כל מסכה, מסתתר טוהר, קדושה, כאב חד כתער על החלשת זהותו היהודית, ורצון עז לעבוד את הבורא... צריכים לעזור לו בקשייו, לצעוד עמו צעד אחר צעד, עד לקריעת המסכה כולה מעל פניו המיוסרות, ואז יבהיקו פניו כזוהר הרקיע, וחן יהודי אמיתי יסוך על פניו.

"שלוש בלילה..."

שלושה גברים בפנים מוסתרות פורצים את הדלת, ותוך שהם ממלמלים "זבערת הרע מקרבך" זורעים בהלה, הם מתחילים לחפש..."

ר' יענק'ל פותח את העלון הזה, וקורא 'האגודה למען טוהר המחנה'. נו, האגודה למען טוהר המחנה... אלו שמרססים בספריי על תחנות אוטובוסים, ומקימים משמרות מחאה בפתחי חנויות.. פורצים דלתות... נו. בשביל מה הם צריכים כסף? בשביל הספריי שהם מרססים? אולי עדיף, באמת, שלא ירססו?

קורעים את המסכה

ומגלים את האמת על האגודה של גדולי הדור שליט"א

ר' יענק'ל יקר, טעות מרה בידך. אתה שואל 'מה הם עושים, והשאלה הנכונה היא - 'מה הם לא עושים'?

ההתפתחות המודרנית נועצת טלפיה ללא לאות. הטטטוש רק גדל והולך, והצביון היהודי מאים עד אימה. האם כאשר נשב בחיבוק ידיים ולא נבצע את פעולות המנע המתבקשות, יוכלו נערינו להסתובב ברחובות קריה? האם לא נסכן את ילדינו כאשר ייחשפו לדברים שליליים בהיעדר העמידה האיתנה והעיקשת על עקרונות יהדותנו?

קורעים את המסכה

ומבססים את הצביון היהודי כדי שנוכל לחיות כאן

אז בוא, ר' יענק'ל, קח לך כמה דקות, תקרא את השורות הבאות, כך תדע בדיק 'מה הם עושים'.

גדליה חונך על ברכי התורה, הוריו בבית הרגילו אותו בברכת המזון בכוונה, בהתמדה ובתפילה מעומק הלב. אך ככל שהוא מתבגר, מתברר שהנער אינו חפץ כלל בתורה, ופונה לשוליים. ההורים פוכרים ידיהם בייאוש, הזה הבן יקיר ליי? האם הזוהמה היא חלק מזהותו?

4 **כדי שנוכל לחיות כאן**
על נפש הילד

7 **לא לביישו ברבים**
מין הגר"ש וואזנר שליט"א

9 **לחנך בלא לבייש**
מין הגראי"ל שטיינמן שליט"א

11 **יסוד חינוך הבנים**
הרה"צ הגרי"מ שכטער שליט"א

12 **דעות - טורים אישיים**
| הרה"ג רבי משה ברזורמן
| הרה"ג רבי דוד לוי
| הרה"ג רבי שמעון ערלונגר
| הרה"ג רבי שמחה כהן

14 **מפעולות האגודה**

ארגון ארצי לשמירת גדרי הקדושה בארה"ק מייסודם של רבותינו זיע"א, בהכוננת גדולי ישראל שליט"א

בפינוחם של:

הרב עמרם אופמן שליט"א | הרב מנחם מנדל פוקס שליט"א | הרב יצחק מאיר שפרנוביץ שליט"א

ת.ד. 57049 טל' 02-5377793
פקס 02-5388774

| החוברת טעונה גניזה |

ומגלים את הטוהר

המסכה מחניקה אותנו, קשה לו, הוא אינו יודע להתמודד עם קשיי הרחוב, המסכה כל-כך הדוקה לו על פניו, עד שנדמה לו ולסובבים אותו שזוהי זהותו האמיתית, שכל כולו רע. אך כאשר ננסה לקרוע את המסכה, נגלה נקודה זכה ונקייה, מלאת חן וטוהר יהודי. צריכים לעזור לו בקשייו, לצעוד עמו צעד אחר צעד, עד לקריעת המסכה כולה מעל פניו המיוסרות, ואז יבהיקו פניו כזוהר הרקיע, וכן יהודי אמיתי יסוך על פניו.

"האגודה למען טוהר המחנה" - הזרוע של גדולי ישראל מכל גווני היהדות החרדית, תפעל בעזרתכם לגלות את הטוהר...

נרתמים לבסס את הצביון היהודי
1800-22-22-75
כדי שנוכל לחיות כאן...

על נפש הילד

סימני שבירה. כואב לו, מאד.

הכאב הוא חד כתער, מהול בכעס, למה יצאתי לרחוב, למה נחשפתי לרע, למה לא שומרים עלי מספיק.

את דבר הכאב הוא יתבייש לספר להורים. הם הרי סומכים על ילדם המתבגר, על חוסנו, על טהרתו וקדושתו. אבל הוא 'מתבשל' מבפנים, הוא חלש מידי בכדי להתמודד עם הנחשים הארסיים שמעמידים לו פני תם.

את הכאב הוא ישיח בפני החברים החדשים שלו, באינטרנט, במקומות הביילוי, והם הרי בהישג יד. רח"ל.

וביום אחד, הכאב יכול להכריע אותו ח"ו.

למענך ובשבילך

רבים מאיתנו נותנים דרור ללשונם, ומרבים להרהר בנחיצות השמירה ההדוקה על חומות יהדותנו. הם רואים בזה 'הַכְּתָבָה', 'מי הם שיכתיבו לנו איך להתנהג', 'למה מגבילים אותנו', ובעיקר, 'הם מטרטרים אותנו'...

אם גם לך צצו ההרהורים הללו, הבה נשאל אותך שאלה פשוטה ביותר. האם היית חפץ ברחוב פרוץ כפי התיאור דלעיל? האם היית מרשה לעצמך לאפשר לצאצאים שלך לצאת אל הרחוב אילולי היה מי שדואג לנקות את הרחוב בשבילך ולמענך?

הרי זה בדיוק מה שיקרה, וכמעט קרה, ועלול לקרות בכל יום, אילולי הפעולות הנחרצות, פעולות המנע.

הרי בראש ובראשונה זה מטיב עם כל אחד ואחד מאתנו, שמגדל ילדים בבית, וצמא לראותם עולים במעלות התורה, בתוככי מחיצות הקדושה.

הידעת שקברניטי חברות התחבורה עמלים מזה תקופה ארוכה להתקין מסכי מידע בכל אוטובוס עירוני ובני-עירוני שישדר מסביב לשעון? הידעת שקופות החולים התעקשו

כל ימי חי"י שליווה את צעירותו. את הנועם והמתיקות שהוא מרגיש בכל רגע מחייו המהנים באמת, הוא בוודאי ידע להעריך נכונה, לאלו שדאגו לו על סביבה איכותית, נקייה ממכשולים והפרעות רוחניות.

טיפול מונע

הבה ננסה לדמיין לעצמנו, איך היה נראה הרחוב החרדי, אילו היו נותנים לדברים להסתדר מעצמם, מבלי לשמור את הרחוב מכל משמר.

למה היו נחשפים עיני הילד הרך בנסיעתו הקצרצרה מהבית לרופא השיניים.

כאשר גדליה יוצא מהבית, הוא נתקל בפרסום שאינו הולם את החינוך אותו קיבל בבית, ובולע. הוא ממשיך ועושה את צעדיו אל עבר האוטובוס העירוני, ושם, כאשר הכבישים סואנים, והפקקים מתרבים, גדליה מעביר את זמנו מול המסך הצבעוני המרקד לנגד עיניו. וממשיך לבלוע. עוד מבט בעייתי, עוד נקע בנשמה, ועוד הרהור מזיק.

הוא יורד מהאוטובוס, ומתקשר לאמו מהטלפון הנייד שאימא נתנה לו לצורך תיאום הביקור אצל הרופא, ואופס, הגיעה 'הודעה כתובה' במכשיר הנייד. הוא פותח את ההודעה, קורא... ובולע.

מי שלח את ההודעה? מה היה כתוב בה? לעולם לא נדע. אבל הוא כבר פוזל החוצה.

הוא מגיע לרופא, מחכה בתור. מולו, מסך גדול, מקיא זוהמה, והנער בולע. הוא אמנם אומר בליבו: 'זכי למה קופת חולים - המשרתת את הציבור החרדי - מרשה לעצמה לזלזל בתחושותיו ובמצפונו'. אבל הוא לא נותן למחשבות להניא אותו, הוא ממשיך לבלוע.

בחופץ ממתנה לו הסעה לחוף הים, שם אין שמירה נאותה על גדרי הצניעות, כי אין מי שידאג לזה. הוא בולע ובולע...

והכאב צץ החוצה. על פניו מתחילים לבצבץ

העולם הזה, רווי מסכות. הכל מתכסה בכסות עיניים, ברוח שווא, ובהסתרת הזהות היהודית השורשית. כוחות הקידמה והפתיחות ההרסנית, מדחיקים את המחשבה וההגות, ומעצימים את הרדידות, וההנאות השקריות. בזמנים של היום קשה הרבה יותר לדבר עם האדם על היגיון, על הטוב שבדרך התורה, על הנעימות שיש במסילות העולות בית ק-ל, וקל הרבה יותר לפזר סיסמאות נבובות, להנפיק הבלים, ולהתחבר להוללות.

אך לכל יהודי יש נשמה מתחת למסכה, שם בפנים, הדמות מלאת חן, מלאת אושר. היא אמנם לא זוהרת, ואפילו לא מחייכת, כי המסכה הדוקה מידי על הפנים, והזהות מטושטשת. אך הנקודה הפנימית שלמה וטהורה. ואם רק נצליח לקרוע את המסכה, אזי האור יבהק החוצה, וישפיע על הסביבה כולה לטובה.

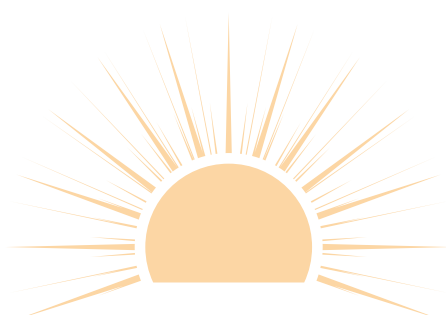
מאות רבות של נערים מסתובבים בתוכנו כאשר החיוך נעלם מעל פניהם. הסימפטומים לרוב אינם מובנים לסובבים אותם, ההורים והמחנכים אינם יודעים לזהות את חוסר הרוגע של הנער. כאשר באמת מתחת לפני השטח, מאחורי המסכה, נפשו של הנער מיטלטלת מצד לצד, והלב מרוסק לשברי שברים. הם אינם יכולים להלך בתוך שדה הקוצים מבלי להיפגע, והם נחתכים, ושותתים דם.

הקריצה של הפתיחות המאיימת, מכריעה אותם. והם, אינם יודעים מנוח.

איך מנסים לחדור לליבם פנימה, איך עולים על שורשי הכאב, איך מנטרלים את המוקשים.

כדי להקל על נפשו של הנער, צריכים, קודם-כל, לדאוג שלא ייחשף לכוחות השליליים שמנסים לחדור אל לבו הזך. ככל שהנער יוכל להתמקד בטוב, בסביבה חיובית, בסביבה שאינה מנקרת עיניים, ובסביבה נקייה שממדרת אותו ממכשולים שליליים - כך יוקל עליו תהליך ההתבגרות.

וכאשר יתבגר ויהיה לאיש, אזי בוודאי ידע להעריך נכונה את תחושת ה"שבת" בבית ה'

רבים מאיתנו נותנים דרוור
 ללשונם, ומרבים להרהר
 בנחיצות השמירה ההדוקה
 על חומות יהדותנו. הם
 רואים בזה 'הַכְּתָבָה', 'מי הם
 שיכתיבו לנו איך להתנהג',
 'למה מגבילים אותנו',
 ובעיקר, 'הם מטרטרים
 אותנו'...

אם גם לך צצו ההרהורים
 הללו, הבה נשאל אותך
 שאלה פשוטה ביותר...

"האגודה למען טוהר המחנה", מפעילה רשת של מחנכים ומטפלים מקצועיים בכל רחבי הארץ, שעברו הכשרה מתקדמת בטיפול בנוער, ובידיים מלטפות ואוזן קשבת הם מצליחים להחזיר את החיוך להורי הנערים והאברכים, כאשר בטיפול עקבי, ממושך, מורכב ורגשי, הם צועדים עם הנער צעד אחרי צעד במכשולי הדרכים, קורעים לאט לאט את המסכה המעיבה, וחושפים את האור העצום שהיה מוסתר עד כה.

בכל יום מתקבלים בטלפון - העמוס לעיפה - של האגודה, עשרות פניות של נערים או מחנכיהם, על קשיים שונים בהם נתקלים בעקבות פגעי הזמן. האגודה מטפלת בכל מקרה ביד אומן וברגש רב, בייעוץ והכוונה, ומפנה אותו במיומנות לטיפול מקביל בארגוני הנוער הרבים, שעומדים בקשר ישיר ורציף עם "האגודה למען טוהר המחנה".

כמו כן עומדת האגודה לימין כל פונה ופונה, בייעוץ הכוונה וטיפול. מה גם שהציבור רואה בניסיון הרב של האגודה את המקום הנכון לבקשת הכוונה וטיפול.

בעת הצורך מצמידה "האגודה" חונך אישי, שנצמד לנער בכל מאודו, שומע ומקשיב, כואב את כאבו, ובוכה את בכיו, ובעיקר מכוון אל המטרה: להחזיר לו את האור והחיוך, הנועם והמתקנות שבדרך ה'.

להכניס מסכי זוהמה לכל הקופות גם בריכוזים החרדיים? הידעת שחברות התקשורת היו שמחים אילו לא היו חוסמים את מספרי ההרס תמידן כסדרן?

מי עוצר בעדם. מי מנסה להידבר איתם, מי מבהיר להם את הבעייתיות, מי מציב להם קווים אדומים.

יש מי שדואג לך לצביון היהודי, כן 'לך' ולמענך, 'ש'לך' יהיה נוח ללכת ברחוב 'ש'לך'.

שהצאצאים 'ש'לך' יוכלו לספוג את החינוך שאתה משקיע בהם יומם וליל, ושח"ו ההשקעה העצומה לא תלך לטמיון ברגע אחת של מכשול.

הדברים לא היו מסתדרים לבד. יש מי שעמל למענך, בכדי שתוכל לחיות כאן.

פריסת מחנכים ארצית

ובכל זאת, הסטרא אחרא מוצאת את מקומה לפרוץ. הפתיחות והמודרניזציה עולות על גדותיהן, ובהיעדר שימת לב, נחשף הנער לצד האפל, לצד השלילי, שמאיים לשבור את רוחו.

חייבים לעזור לו, הוא לא אמור לסבול, בעוד יש תרופה למכתו.

ראשי הישיבות והכוללים כבר יודעים את הכתובת.

אם בגדרי הפרדה במקומות הקדושים, פיקוח על בתי מלון, ועדות רבנים לעניינים שונים?

גדולי הדור דואגים. הם מגדל הפיקוח. והזרוע המבצעת שלהם – "האגודה למען טוהר המחנה".

הארגון הקדוש הזה, ידם הארוכה של גדולי ישראל, שזוכה להסכמתם ותמיכתם הנלהבת של רבנים, אדמו"רים וצדיקים, הסכמה שחוצה עדות וחוגים.

עמלים למען...

פעולותיו של "האגודה למען טוהר המחנה" חובקות את כל התחומים בחייו של יהודי. מושגים כמו 'פלאפון כשר', שהיום הם פשוטים וברורים, נוסדו במאמצים עילאיים של האגודה. בקיץ עמלים המתנדבים להסדיר חופי ים מהודרים, ולהתריע מפני אלו שאינם כשרים. כשיענקל מתרווח בכסא נוח על שפת הים בחוף הנפרד, הוא אינו יודע כי מפירות האגודה הוא נהנה כרגע...

כשבנו היקר של יענקל, מנסה - אם מתמזמות ואם מסקרנות - לחייג לקו מידע בעייתי מהטלפון הביתי שלו, והחיוג אינו מצליח - בזכות החסימה של האגודה - יענקל אינו יודע ממה ניצל... אינו יודע אילו נזקים נמנעו מאוזניו של בנו. בזכות האגודה. שיזמה בין-היתר את מיזם "קו ונקי" של חברת 'בזק', לחסימת קווים שליליים גם בקו הביתי הנייח.

בל"ג בעומר יענקל עולה למירון. אה, ר' שמעון, כדאי הוא לסמוך עליו. והנה דרך מהדרין סלולה לפניו, וכל גדרי ההפרדה נשמרים, ואין מחזות ירודים לנגד עיניו - ברור לו ליענקל כי כך צריך להיות... ונראה לו, כי הכל נהיה מאליו... כך צריך להיות, לא?

נכון, כך צריך להיות. ומי שדואג להכל - זה ה'אגודה למען טוהר המחנה'!

יענקל מחייג מן הפלאפון הכשר שלו. הוא לא יודע לאיזו רמה ירודה הדרדרו הפלאפונים של היום. לא, הוא לא יודע שבלחיצת מקש על פלאפון 'מתקדם' - נפתחים כל בורות הגיהנום, יענקל לא יודע. הפירצה האיזומה הזו נסגרה בזמן, ברוך השם. בזכות עינם הצופיה של גדולי הדור, ופעילותו הנמרצת של האגודה.

"כן, אז מה הועד הזה עושה בדיוק?" ממלמל יענקל.

הנה, ר' יענקל. אנחנו מעלים עלי גליון את פעולותיו הברוכות של הועד, כדי שאולי גם אתה תזכה להיות שותף להן. לסייע בתרומתך לזרוע המבצעת של גדולי הדור.

המלחמה העיקרית שניטשת כרגע היא נגד האסון הנוראי של שנות הקידמה, הנגע הממאיר

מגדל פיקוח

במגדל הפיקוח שלנו יושבים גדולי הדור.

הם שליט"א פוקחים עינים על צאן מרעיתם, על הציבור החרדי. עלינו.

מבטם הטהור צופה למרחוק, בוחן ובודק כל פיסת אדמה. אהבה עצומה בליבם, ודאגה עמוקה לצביונו של המחנה. הם רואים הכל. את המרכז ואת השוליים, את הטוב ואת הרע. כן, הם מזהים גם את חיילי האויב המסתננים אל המחנה...

לעיתים, בשליחותם, הם מגלים פירצה קטנה בגדר, בגבולותינו. בשולי הקהילה החרדית הקדושה והמוגנת הזו. זו יכולה להיות חנות המוכרת מכשירים אסורים בליבו של רחוב, וזה עלול להיות פרצה מסוכנת בצורת 'בית קפה' תמים שבתוכו בור ארסני, הרסני ומסוכן, הבולע את הנופל בשעריו, כאלו שקוראים להם 'עמדות אינטרנט'...

ומי הזרוע המבצעת? מי אלו שסותמים את הפרצות, שקוראים ומזהירים ומסבירים ומבקשים, לא נחים ולא שוקטים לרגע?

"האגודה למען טוהר המחנה". הזרוע של גדולי ישראל מכל גוני היהדות החרדית.

"האגודה למען טוהר המחנה", הוא השליח שלהם. הם המפקחים; אנחנו מבצעים, לפי הוראותיהם הברורות ודעת-התורה הבהירה שלהם.

אתה יושב נינוח בכורסה המרופדת, קורא עיתון ומעיין ב'נייעס'. לפעמים מופיעות מודעות של 'ועד הרבנים לענייני תחבורה', ולפעמים 'ועד הרבנים לענייני תקשורת'. לפעמים 'ועד השכונות'. ולפעמים 'ועד הרבנים לענייני נופש', ואף 'ועד הרבנים לענייני נגינה'.

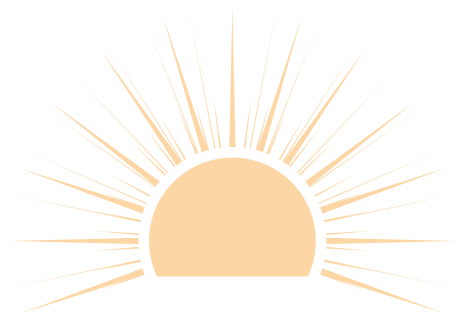
הכל התחיל כאן, "האגודה למען טוהר המחנה" היא זו שהעלתה את הנושאים בראש מעינים, והיא זו שהגישה את הנושאים אל פתחם של גדולי ישראל, ובשליחותם הקימו ומינו את הוועדות ועומדים לימינם בכל עת לפי הצורך.

הסרת תמונות שליליות מאוטובוסים... זהירות מקווי טלפון פרוצים... אכן, באמת חשוב. "טוב שיש מי שדואג לזה", אתה מהנהן ועובר למודעה הבאה. מכתב למערכת על מחיצה אישית בטיסות, שחוצצת בין הנוסע ובין סרטי הטריפה המוקרנים. נו, מצוין. לא אלמן ישראל. טוב שיש מי שדואג לזה.

טוב שיש מגדל פיקוח...

מי מיידע את הציבור החרדי שיש טיסות נקיות מסרטים?

מי, באמת, דואג לזה? למי אכפת שמחננו יהיה קדוש, שמור ומוגן? מי הוא זה שדואג לכל פרט,

ומי הזרוע המבצעת? מי אלו שסותמים את הפרצות, שקוראים ומזהירים ומסבירים ומבקשים, לא נחים ולא שוקטים לרגע? "האגודה למען טוהר המחנה". הזרוע של גדולי ישראל מכל גוני היהדות החרדית. "האגודה למען טוהר המחנה", הוא השליח שלהם. הרבנים מפקחים; אנחנו מבצעים, לפי הוראותיהם הברורות ודעת-התורה הבהירה שלהם.

לא לביישו ברבים

ב"ה, יום ה' חיי שרה תשנ"ד לפ"ק
אחדשה"ט וש"ת באהבה.

אשר הציע מע"כ לפנינו בענין חינוך, דשכיח דנעשה מעשה בין התלמידים אשר לא יעשה, ולפעמים העבירה עדיין בתחילתה, ואם מגלים יש תקווה למנוע התדרדרות, אם מותר או חייבים החברים היודעים מהדברים לספר זה להמחנך. וכיו"ב אם נעשה דבר ולא נודע מי עשהו, אם מותר לשכנע וללחוץ לגלות העברין בכדי לחנכו כראוי, או זה נכנס בגדר הלשנה...

...האמת, דהלא דבר פשוט דמצוה לעמוד בפרץ בזה וכיו"ב, ולגרום שלא תרד נפש מישראל לבאר שחת על-ידי שמגלים נטיות לרע בעוד מועד. וכיוצא-בזה ידוע שאם לא מגלים ושאר תלמידים מחפים עליו, גורם נטיה לרע לכולם. ובענייני... אם מצד החינוך צריך לחקור ולגלות, שוב אין זה נכנס בגדר לשון-הרע, אלא דצריך המחנך לעשות כל טצדקי שלא לגרום בושה ברבים, אלא מי שהוא יודע, יספר זה בצנעא, וגם לאיים על המספר שלא יגיד רק מה שיועד באמת, שלא לגרום ללשון-הרע, ואז שוב אין חשש שיקילו בלשון-הרע במקום אחר. וכעין זה ראיתי בספר נתיב חיים.

והריני דורש שלומו ומברכו שיצליח בכל אשר יפנה לטובה. מצפה לרחמי ה'

הן ידוע ומפורסם פעולתם לטובה של "האגודה
למען טוהר המחנה" עוסקים בלי הרף יומם ולילה
לעמוד בשער לבצר חומת הצניעות והקדושה.
וביודעים אומר שיש להם סיעתא דשמיא
והצלחה בזה, עשו פרי קודש בהרבה עניני
הצניעות, וזכותם גדול בהצלת נפשות מרדת
שחת, ומעשיהם הטובים מדברים בעד עצמם.

ע"ז בעה"ח מצפה לרחמי ד'. שמואל הלוי וואזנר

שיכול להרכיב בחור ואברך מבפנים, בעוד כלפי חוץ הוא נראה כרגיל. המחלה האיומה של הדור שלנו. האינטרנט.

פעם זה עלה הרבה כסף. היה צורך במחשב כבד, בציוד נלווה, בחיבור יקר.

היום השתכלל השטן, והוא מציע את מרכולתו בחינם ובחצי חינם. רשתות אלחוטיות מעבירות את התועבה בצורה זריזה ופשוטה. ורבים נופלים ברשת.

בחורי חמד, אברכי חמד, שפעם אחת ראו משהו אחד, ובפעם השניה ראו עוד משהו... ואחרי הפעם השלישית או הרביעית, הם כבר לכודים ברשת. זהו.

הנשמה שלהם בוכה. היא זועקת. רובם מבינים בשכלם את מצבם הנורא, אך ההתמכרות גוברת עליהם... הם לא מסוגלים להפסיק... בחורים משלנו. ליטאים וחסידים כאחד, עם חליפה ומגבעת, שלומדים בישיבות מצוינות... הם מגיעים מבתים טובים. הם יכולים להיות ממצויני השיעור או הכולל. בתחילה רק מציצים לחדשות, רק לראות 'מה קורה'... ואחר כך צוללים אל בורות הספיגה השליליים.

'האגודה למען טוהר המחנה', בפעילות מאומצת ועקבית, מסייע להם להגמל מן ההתמכרות. אנשי מקצוע מן השורה הראשונה, פסיכולוגים ויועצים, מוצמדים אל הנפגעים ומשקמים אותם ביסודיות ובמסירות.

מאות בחורים ואברכים ניצלו. הכל דיסקרטי, חסוי וחשאי. כאשר תופסים זאת בזמן הנכון, ניתן להשיב את הבחור אל השורה הראשונה בישיבה, כאילו לא קרה מאום. גם הוריו לא תמיד ידעו לאן נפל הבן שלהם, ומי משך אותו החוצה, אל האור, אל האויר הנקי...

במאות רבות של מקרים הוציא הועד אלפי שקלים לטיפול בודד, בנערים ואברכים שקשה להם ההתמודדות. הוא צעיר, אין לו מנין לשלם לאנשי מקצוע, ולספר לכם - הוריו - הוא לא יכול... אז האגודה שילמה. שילם למומחי גמילה וליועצים, שליוו את הבן האובד צעד אחרי צעד, במשך חודשים! חודשים ארוכים אורך התהליך, איטי עקבי ומורכב, אך לבסוף מושלם בהצלחה.

ההוצאות המשפטיות השוטפות אדירות. דיונים משפטיים רבים מתקיימים בתביעות שהאגודה מגישה נגד מחריבי הדת, בעמידה על תביעתנו לזכות האלמנטארית לחיות כאן כיהודים יראי שמים, מימון עו"ד, והטכנולוגיה החדשה שעומדת לרשותנו, כל אלו עולים להון תועפות, ונועדו לשמור על הילדים שלך, על הסביבה הנקייה שלך, למענך.

כן ר' יענק'ל, אתה לא יודע, אבל זה, בין היתר, מה שהוועד עושה למענך....

קריאה קדושה והיה מתניך קדוש

בואו ונחזיק טובה להנהו ראשי עסקני ופעילי
ה"אגודה למען טוהר המחנה"

ששמו הטוב ופעולותיו הכבירות והנשגבות נודעו.

אין ערוך לגודל שכר פעולתם, ובוודאי
שפעולות קדושות אלו מונעים אסונות
וקטרוגים מעם ישראל וכבר שיבחוּס מרנן
ורבנן גדולי ישראל וקבעו כי בפעולותיהם
הם שליחי הכלל.

וע"כ חוב קדוש לכאו"א לעמוד
לימנם ולסייע לפעולותיהם,

והמה שלוחי הכל בזה
וחובה כפולה ומכופלת.

הק' משה יהושע בהרה"צ מוהר"מ זצלה"ה

מיכל יהודה ליפקוביץ הק' ישכר דב

שמואל אויערבאך ש. י. ניסים קרליץ

חיים פנחס שיינברג נתן געשטעטנער

דוד טווערסקי אליעזר בהה"צ מוהר"ב זצלה"ה

יעקב ישכר בער רוזנבוים מנדבורנה

אליהו שמואל שמרלר ראש ישיבת צאנז

ג"א מצטרף יוחנן בה"ג מהר"מ סופר

פינחס מנחם אלתר שלמה זלמן אויערבאך

ישראל מרדכי טווערסקי משה שמואל שפירא

בן ציון אבא שאול ישראל דן טאוב

אברהם מנחם דנציגר יצחק אייזיק ראזנבוים

בנימין יהושע זילבר אברהם שלמה בידרמן

שמעון נתן נטע בידרמן

מרן פוסק הדור
הגרי"ש אלישיב
שליט"א:

**הנני מכירו אישית
כוונתו רצויה
ומעשיו מוכיחין**

שלום רב,

הנני להמליץ עבור האגודה למען טוהר
המחנה, אשר בראשו עומד העסקן שהנני
מכירו אישית ושכוונתו רצויה, ומעשיו
מוכיחין, הרב יצחק מאיר שפרונביץ
הי"ו אשר יחד עם חבר העסקנים עוסקים
ללא לאות בהרחבת גרמי הצניעות בכל
השטחים, ולזכותם נוקף תיקונים גדולים
שנעשו בנושאים אלו

לאחרונה מתעסקים הם בהצלת נפשות,
בעיקר עם נוער הנופלים לבאר שחת.

**ופעילות זו עולה להם הון
תועפות הן בפעילות נגד
מדיחים ומסיתים, והן
שיקומם הרוחני והנפשי
של הנופלים.**

וזכות מצוה רבה זו תגן על כל
המסייעים להתברך ממקור
הברכות בכל מילי דמיטב.

יוסף שלו' אלישיב
גם אני מצטרף
אהרן י.ל. שטיינמן

לחנך בלא לבייש

[מכתב מיוחד]

בס"ד

לכבוד הרב ... שליט"א.

הנה ידוע, שבתורתנו הקדושה יש דינים בין אדם למקום, וגם מה שבין אדם לחברו. גם בעשרת הדברות, יש גם דינים שלו לקונו, וגם מה שאדם יזהר מלעשות רע לבריות.

ואונאת דברים מבואר (בבא מציעא נ"ח ע"ב), שזה יותר חמור מאונאת ממון, וזה אין חילוק בין איש לאשתו או אשה לבעלה, ובגמרא (ב"מ נ"ט שם) כתוב, שכיון שאשה דמעטה מצו"א, אונאתה יותר חמור מה שמצערין אותה. וזה כולל בכל הדברים שגורם צער, ובפרט לצער אלמנה או יתומים חמור מאוד.

ולהיפך חסד, אין לשער מה שיכולין לזכות על-ידי-זה, ומבואר ברא"ש (ברייתא מסכת פ"א), כי הקב"ה חפץ יותר במצות שיעשה בהם גם רצון הבריות, מבמדות שבין אדם לקונו.

ודברים שאנשים מורים היתר לעצמם, מורה או רב חושבים שבשביל לעשות שיהי' משמעת, מותר לבזות בלי שיעור, ואין הדבר כן, רק מה שמוכרח להוכיח אבל לא לבזות, וזה חמור מאוד שמבזין ברבים.

רבי, או כל מחנך, צריך להוכיח, אבל לא להוסיף דברים הגורם בושה, ובדך כלל, זה מחמת שחושב להגיב על שפוגעין בו, וזה גורם שמשלם לו כפליים. וזה ודאי מכלל אונאת דברים לא יצא. ומאוד צריך לזהר בזה.

וגם ההורים אין להם לבייש ילדיהם. וכן הראוני בספר חינוך (מצוה של"ח).

והנה, בכמה מקומות משמע, שאע"פ שבדרך כלל עיקר העונש הוא בעולם הבא, ובעולם הזה לא נענשים על עברות כל-כך, אבל על לצער אנשים נענשים גם בעולם הזה.

כל אחד ישים לב על כל מה שעושה או מדבר, שלא יהיה דבר המצער חברו. והנה, באמת כשנענשים בעולם הבא, העונש יותר גרוע, אבל היות שאנשים מה שלא רואים כעת לא מתפעלים כ"כ, לכן אנו מדברים מה שכל אחד מבין יותר.

ועיין בספר חינוך (מצוה הנזכרת לעיל), בלאו של 'לא תונו איש את עמיתו', שמסיים, שאף-על-פי שאין בו מלקות, לפי שאין בו מעשה, מכל מקום כמה מלקיות מבלי רצועה של עגל ביד האדון המצנה על-זה.

והנזהר מלפגוע באנשים, יחולו על ראשו כל הברכות האמורות בתורה, ויזכה לעונג בזה ובבא.

כ"ו סיון תשס"ט. אהרן יודא לייב שטיינמן

רבוש"ע

יה"ר שתחונן אותי ואת כל קרובי, ותתן לנו ולכל ישראל חיים טובים וארוכים, ותזכרנו בזכרון טובה וברכה, ותפקדנו בפקדת ישועה ורחמים, ותשפן שכינתך בינינו.

ונפנו לגדל בנים ובני בנים חקמים ונבונים אוהבי ד', וראי אלקים אנשי אמת זרע קדש, בד' דבקים, ומאירים את העולם בתורה ובמעשים טובים ובכל מלאכת עבודת הבורא.

אנא, שמע את תחנוני בזכות שרך ורבקה רחל ולאה אמותינו, והאר גרנו שלא יכבה לעולם ועד, והאר פניך ונושעה, אמן.

(תפילה שלפני הדלקת נרות שבת)

**מטעם כ"ק מרן הגאב"ד שליט"א
והגאווה"צ הביד"צ שליט"א**

ברוך שמוסר עולמו לשומרים

זכה דורנו שעסקנים תלמידי חכמים ויראי שמים פועלים במסגרת "האגודה למען טוהר המחנה" בהצלחה רבה במסירות נפש יומם ולילה ללא לאות, בעמידה על המשמר לאפרושי מאיסורא, ולבצר חומת הצניעות הקדושה, ולעמוד נגד המכשולות המתחדשות מזמן לזמן.

ובמיוחד בפעולתם הגדולה בהצלת נפשות יקרות וקדושות מעומק פגעי הדור הנוראים, אשר כל אלו עולים ומגיעים לסכומים גדולים, וחסרון כיס מעכב מפעול, וחובה קדושה להמשיך בפעולתם הק'.

אנו קוראים לאחב"י בקריאה של חיבה להשתתף בהוצאות הגדולות הרובצים על כתפיהם כל אחד כפי יכולתו, וכל המוסיף יוסיפו לו מן השמים.

וזכות טהרת וקדושת ישראל יעמוד לנו לגדל בנינו ובנותינו בקדושה ובטהרה ולהנצל מפגעי הזמן, ולהתברך בכוח"ט ובשנת גאולה וישועה.

הכו"ח הביד"צ דפיעה"ק ת"ו

נאם משה שטרנבוך ראב"ד נאם אברהם יצחק אולמאן
נאם נפתלי ה' פרנקל נאם יהושע ראזענבערגער
נאם יעקב מענדל יאראוויטש

הריני מצטרף לדברי הביד"צ ויתברכו כל העוזרים בכט"ס

נאם יצחק טובי'ה ווייס

רב ואב"ד פעיה"ק ת"ו

הרה"צ הגרי"מ שכטער שליט"א

יסוד חינוך הבנים

ולכל המשך רציפות הדורות בקדושה וטהרה. ועל כל אחד לשנן אותו היטב לעצמו תמיד, הפוך בה והפוך דכולא בה.

חינוך לעבודות פשוטות

ישנן הנהגות פשוטות בבית, שאם האדם ינהג לפיהן ואחר כך הוא ינסה להשפיע אותן על ילדיו, תהא השפעתו באופן אחר לגמרי, ודבריו יישמעו טוב יותר, וכל הנהגת ביתו תשתנה, כגון: להניח מי נטילה בסמוך למיטה, לקרוא קריאת שמע שעל המיטה בכוונה, לברך ברכת המזון בקול, להקפיד לענות אמן בכוונה, וכיוצא באלה הנהגות פשוטות ויסודיות.

ובפרט אם בני הבית יראו את האב יושב בבית ועוסק בתורה, הרי הדבר ייחרט בלבם שכך הוא מנהגו של יהודי, לשבת וללמוד תורת ה'.

כמו כן, מה גדולה היא ההשפעה הברוכה על הבנים התנהגותו הטובה של האב בישרות ובטוב עין כלפי בני הבית וכלפי אחרים; במידת הרחמנות וגמילות חסדים, במידת הוותרנות והתאפקות מכעס, מידת הסבל וקבלת יסורים באהבה; לדבר דיבורי אמונה, שהכל משמים; לא לקטרג על אחרים, כי אם לראות את הטוב בכל אחד; לשבח יראי ה' ותלמידי חכמים ובעלי מידות טובות. עיי"ז יהיה הוא בעצמו נחשב ונערץ בעיני הבנים, כמוהו שכל זה אמור גם על עקרת הבית, אם הבנים. (מתוך הספרה"ק "ונכתב בספר")

עניין חינוך הבנים כראוי לתורה וליראה ולמידות טובות, הוא לכאורה דבר פשוט ומובן לכל, אשר הופקד בידי כל אב בישראל, עם כל זה ולמרות גודל חשיבותו והאחריות הגדולה שבו, יש אנשים רבים שאינם מקדישים תשומת לב מספקת לכך, ולפעמים אף נכשלים בהתנהגות שאינה ראויה, היפך ממש מהמכוון המתבקש מתפקיד חשוב זה.

למעשה, ראשית לכל דבר בחינוך הבנים, הוא האב עצמו. הנהגת האב עצמו הם המציבים את היסוד הראשון לחינוך הטוב של ילדיו, היינו, שהאב ידהר לקיים גם את הדברים הנראים פשוטים בעיניו, כמו להקפיד בביתו לברך את הברכות בקול ובכוונה, לומר בורא נפשות בקול, לענות אמן בקול ובכוונה, להקפיד בנטילת ידים, ללמוד תורה על השולחן, להעביר את הסדרה מידי שבוע בנעימות בבית, לערוך את שולחן השבת בהוד והדר, ולומר את זמירות השבת בחיות ובנעימות, כיוצא באלה ענינים של קדושה בהם נפגש האדם בכל עת ורגע, על כל צעד ושעל.

על האדם להתבונן כמה קדושה הוא מוסיף בבית כשבניו שומעים אותו אומר תהילים בנעימות ובכוונה, מדבר דיבורי אמונה, שוקד על התורה הק'. ומכ"כ כשהוא נזהר מדיבורים ומעשים המבטאים פריקת עול וכדו'. והדברים הללו הם לכאורה דברים פשוטים מאוד, אך הם יסוד חשוב לחנוך הצעירים לתורה

הנני להמליץ מכל ליבי אודות "האגודה למען טוהר המחנה"

בארצנו הקדושה ארץ ישראל אשר עומדים בפרץ בכל כוחם למען להגביר הטהרה והקדושה בארץ אשר לדאבוננו הנסיונות הם קשים מאוד כפרט לבני הנוער, אשר ישנם מכשירים טמאים אשר יכול הנוער בר מינו לירד לשאול תחנית רח"ל, כמו טלפונים לא כשרים אשר על ידם יכולים להתקשר לכל מיני טומאה רח"ל, ועוד כיוצא בזה, ובס"ד הצליחו לתקן טלפונים כשרים, אשר גדולי דורינו סמכו ידיהם ורוח חכמים נוחה מהם.

וכל זה צריך ארגון שיעמוד בפרץ נגד כל התועבות האלו וארגון זה הוא העומד בפרץ והצליח כמה פעמים לבטל את הדברים האלה, וכל זה קשור בהוצאות רבות

מי יכול לעמוד מנגד ולא לבוא לעזרת ד' בגיבורים?

ולכן כל אחד יעשה כל מה שבכוחו ויותר מכוחו לחזק את הארגון הזה שכבר תומלץ מפי גדולי הדור כמו מרן רבינו הגאון עובדיה יוסף שליט"א, ועוד גדולים.

וארגון זה גם עוזר להציל את אלו שכבר נפלו ונכשלו, להקים אותם ולהחזירם בתשובה, ואכן עשו ועושים גדולות ונצורות בשטח זה להחזיר לב אחים טועים לאביהם שבשמים. ולא נצרכה אלא לברכה שכל העוזר והתומך בזה יזכה לכל הברכות האמורות בתורה.

החותם לכבוד הקדושה והטהרה

שנצטוונו מבוראינו

משה צדקה

וענין חשוב ונעלה עד מאוד הוא אשר הערה ד' את רוחם של אברכים יקרים אלו, מ"האגודה למען טוהר המחנה", לפעול ולעשות בחכמה ובתבונה, להציל נפשות קדושות להוציאם מעמקי הקליפות אשר הסט"א וחילי' דילי' פרישו רשת לצודם...

יעקב מאיר שכטער

המגמה - להכיר בסמכות

הרה"ג רבי משה ברורמן שליט"א
ראש ישיבת "מאה שערים" ירושלים ת"ז

פריקות עול - נסיון בני דורינו

במדרש רבה (בראשית כ"ו, א'), על הפסוק "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים וגו'", רבי יהודה אומר בג' דורות, "אשרי האיש אשר לא הלך בעצת רשעים" - זה דור אנוש, "ובדרך חטאים לא עמד" - זה דור המבול, "ובמושב לצים לא ישב" - זה דור ההפלגה.

נסיונות הדורות משתנים. דור אנוש - כפירה ועבודה זרה, דור המבול - גזל ועריות, דור ההפלגה - ליצנות ופריקות עול. מלחמה בבורא כל העלמים, מקור העול והחיוב.

תהליך זה חוזר על עצמו בדורינו - דור עיקבתא דמשיחא. בדור ההשכלה, היתה הסטייה מדרך ה' באמצעות חשיבה מוטעית. סברו הם כי ההשכלה, המדע וההתפקחות השכלית סותרת את דרך התורה והמסורת.

בדורות שלאחריהם הוקמו תנועות שונות שליליות, שהתפרצו וגעשו ממניעים לאומניים ששורשם במקור התאוה, כוחי ועוצם ידי.

בדורינו, דור האחרון, הפכה המתירנות להיות חלק מהווי החיים, פריקת עול, מבלי להכיר במחויבות, הכל מותר...

כבר המשנה מגדירה את דורינו כדור של "חוצפא יסגיי", "נערים פני זקנים ילבינו", "זקנים יעמדו מפני קטנים", "בן מנוול אב, בת קמה באמה, כלה בחמותה".

צו התורה "לא תסור"

בציווי התורה בספר דברים (ז', יח - יא) "וְעִשִּׂיתָ עַל פִּי הַדָּבָר אֲשֶׁר יֹאמֵר לְךָ... "לא תסור מן הדבר אשר יגידו לך ימין ושמאל"... נותנת התורה את כוחה לחכמים ולזקנים ומעניקה להם את תוקף הסמכות להנחיל את המורשת והמסורת לבאים אחריהם. בפ"י רש"י (שם) מבאר: ימין ושמאל - אפילו אומר לך על ימין שהוא שמאל ועל שמאל שהוא ימין, וכ"ש שאומר לך על ימין ימין, ועל שמאל שמאל.

הרמב"ן (דברים ז', יא) מעמיק יותר בחיוב זה וז"ל: "ואל תאמר איך אוכל החלב הגמור הזה, או אהרוג האיש הנקי הזה, אבל תאמר כך צוה אותי האדון המצוה על המצות שאעשה בכל מצותי ככל אשר ירווני העומדים לפני במקום אשר יבחר, ועל משמעות דעתם נתן לי התורה אפילו יטעו..."

סמכות העליון - הסמכות היחידה

חז"ל, בהגדרותיהם המופלאות, קבעו לנו את דרכי החינוך לסמכות, בהוראתם "ומורא רבך - כמורא שמים", וכך גם הקישו את כבוד אביו ואמו לכבודו של מקום, ואף חובת כיבוד ומורא תלמיד חכם למדו מהפסוק "את' ה' אלוקיך תירא" - לרבות תלמידי חכמים.

כלום, מפני מה הפליגו בדרגה כה נעלית להשוות רב ומורה, אב ואם, עד כדי כבוד שמים?

אלא, מרות הורים ומורים מבוסס על "סמכותיות", וכל סמכות שהיא חייבת לינוק את שורשיה מאותה סמכות-על, אותה טבע הבורא בבריאה כולה.

אילולא הוקש כבוד הורים ומורים לכבודו של מקום, לא ניתן היה לקבוע שום רמת הסמכה למרותם. סמכות אחת ויחידה נטבעה בעולם, והיא סמכותו של הבורא, וממנה נאצלים כל הסמכויות שהעניקו חז"ל לחכמים ולזקנים.

קבלת מרות וסמכות עליון זו - היא סוד הצלחתה של היהדות לדורותיה בחינוך הצאצאים לתורה ויראת שמים טהורה.

מתוך דברים בכנס חינוך שע"י "הועד למען טוהר המחנה"

אווירת הנעימות בבית

הרה"ג רבי דוד לוי שליט"א
ראש ארגון "פלא יעני"

הקב"ה מעיד על אברהם אבינו עליו השלום: "כי ידעתי למען אשר יצוה את בניו ואת ביתו אחריו ושמרו דרך ד' לעשות צדקה ומשפט". אנו למדים מכך שעיקר החינוך הוא להביא לידי כך שהבנים ירצו לצעוד אחרי ההורים, ללכת בנתיבתם. איך עושים זאת?

מה מביא את הילד לרצות לקבל את דברי ההורים, לשמוע להם וללכת אחריהם? הידידות, הקרבה, בין ההורים לילדים, הוא הוא הגשר הטבעי, עליו עוברת ונמסרת התורה מדור לדור. וכדי לפתח יחסי ידידות וקירבה עם הילדים, צריכים ההורים להיות קודם כל בבחינת "זכו, שכינה שרויה ביניהם".

הרוגע בבית, אווירת הנעימות, קורת הרוח והשלווה, הם המושכים את הילד באופן טבעי וחזק לבית. כשטוב לו ונעים לו בבית, הרי הוא נמשך בטבעיות לדבוק בו וללכת אחריו. הבית בו הוא גדל, מצטייר בעיניו כמודל נכון ונחמד לחיקוי. לעומת זאת בית שיש בו מריבות ומתחים, כעסים ורגזנות, מתקבל אצלו כמשהו שחור ודוחה, הוא שואף לברוח... ולברוח - הכוונה לשאוף להיות אחרת. ההרגשה הרעה מלווה גם את הדברים הנכונים שמע בבית, כל הקשור לבית קיבל את הטעם המר...

ולחינוך של הבית, אין תחליף! הילדים אמנם מתחנכים במוסדות התורה, בתלמוד תורה וישיבה, אבל ניכר על כל ילד ונער, אם הוא בא מבית שהרעיפו עליו שם אהבת תורה ויראת שמים. בוודאי מוסד החינוך תורם עזרה עצומה לבנין הרוחניות של הילד, אבל את החלק היסודי של החינוך מבית, אין אחר יכול למלא.

ההורים והמחנכים הם מוסרי התורה אל הילד, וכך הם מצטיירים בעיניו. לכן התורה והמצוות מתקבלים אצלו, במידה זהה לזו שהוא מקבל את הוריו ומחנכיו. אם מקרינים לו חום ואהבה, ידידות וקירבה - הוא גם מקבל את התורה שבפיהם בצורה חיובית. אם הם מחייכים אליו, הוא מרגיש שגם שהתורה מחייכת אליו, חובקת אותו בחום. אולם אם הם גוערים בו ודוחים אותו, כך הוא מקבל את דבריהם, והתורה מתקבלת אצלו כדבר קשה...

המצייאות מעידה על כך בחוש: מחנך שמסביר פנים לילדים, מתייחס אליהם בשלום ורוגע, ומאמץ אותם אל ליבו, אזי נעים לחניכיו לשמוע אותו, נוח וטוב להם לציית לו. התורה שלו מאירה להם, ומושכת את לבם. התורה נוחה ונעימה וטובה להם. ואם הם מתוחים, כעסנים ורגזניים - פנים שכאלו יש לדבריהם ולתורתם.

הורים רבים שואלים לפעמים: בעצם, מאיזו סיבה הילד ירצה לשמוע אותי, מדוע בכלל יסכים לציית לדברי ולעשות כפי שאני מורה לו?

התשובה היא: כל אדם נולד עם שאיפת נפש טבעית וחזקה: להצליח. ומה נחשבת בעיניו הצלחה? מה שבעיני הוריו חשובה הצלחה! אם הוריו מעריכים, מוקירים ומעריצים ערכים של תורה ויראת שמים ומידות טובות, אזי בהם תהא שאיפתו הכנה להצליח. ואם חלילה הוא רואה אצלם הערכה להבלי עולם-הזה, השטויות הללו נתפסות אצלו כהצלחה, ואליהם הוא שואף. נמצא כי באופן טבעי לחלוטין, יכולים אנו לטעת בילדינו את הערכים הרצויים. ברם עיקר גדול עלינו לזכור: את הגשר הטבעי הנפלא הזה, בין הילד להוריו, יש לנצור מכל משמר.

המוטיבציה של הילד להתאמץ למען אותם ערכים עליהם הוא מתחנך, מושתתת על רצון פנימי למצוא חן בעיני הוריו. דווקא מפני התלות שיש לו בהם, הרי שההתייחסות שלהם אל אישיותו והישגיו, תקבע במידה רבה את ההתקדמות שלו. לא די בכך שהילד רואה הצלחה בערכים אלו ואחרים, הוא זקוק לחוש שהוא אכן צועד במסלול ההצלחה בערכים אלו.

וכיצד יחוש זאת? התלות בהוריו הרי אינה נותנת לו לשפוט ולהחליט בעצמו אם הוא מתקדם או לא. ניקח דוגמה מתחום אחר: כאשר הוא, למשל, מצייר ציור - הוא רץ להראותו להוריו ומצפה לשמוע את הציון. הסיבה היא פשוטה: הילד אינו מסוגל ליהנות מיצירתו, כל עוד אינו בטוח שהיא מוצלחת. רק לאחר שיקבל מהוריו אישור שהציור אכן יפה ומרשים, או אז יהיה גאה בפרי ידיו. כל שכן כשמדובר בערכים בהם הוא מבין הרבה פחות מאשר בציור. הילד זקוק אפוא לאישור, בדרך כלשהי, מהוריו, שאכן הוא מצליח ללכת בדרכיהם.

הורים רבים משמיעים את הטענה המוכרת: "אנו מוסרים עצמנו למענו, נותנים לו הכול, מדוע הוא מרגיש מרוחק ומנותק מאיתנו? האם איננו מבין ומעריך את המסירות שלנו כלפיו?!"... אבל הילד אינו "מבין", וגם מבוגר לא היה מבין. הדבר הראשון והעיקרי שיוצר לאדם הרגשה טובה הוא היותו בעל ערך וחשוב לסביבתו. הילד כמו אומר להוריו: אל תתנו לי כלום, אבל שבו עמי על הרצפה ושחקו איתי במשחקים שלי; הראו לי פנים מסבירות, תיהנו ממני, תאהבו אותי. המסירות הפיזית לצרכיו, אפילו אם גדולה ועצומה היא, אינה מספקת את הנפש. הדבר החשוב מכל בעיניו הוא למצוא חן בעיני הוריו ומוריו. זה מה שנותן לו סיפוק.

"מי שתורם ל"טוהר המחנה" ששומר על ילדיו של הקב"ה, הקב"ה ישמור על ילדיו!"

הרב דוד לוי שליט"א
הרב משה ברורמן שליט"א
הרב יצחק אייזיק ווייס שליט"א
הרב יעקב אריאל שליט"א

דעה

דעה הגותית מאת
גדולי המחנכים הרוחניים
להבנת נפש הנער

הקול הפנימי

הרה"ג רבי שמעון ארלנגר שליט"א

הגה"ק רבי יצחק בלזר, תלמידו של הגה"ק רבינו ישראל מסלנט זי"ע, כותב בספרו כוכבי אור, על הני בריוני שהיו גרים בשכונת לאמורא רבי זירא, כל עוד חי רבי זירא לא שינו את דרכם. משנפטר רבי זירא, אמרו לעצמם, עד כאן הגינה עלינו זכותו של רבי זירא. עכשיו שנפטר לבית עולמו, מי יגן עלינו. עמדו וחזרו בתשובה.

לומד מזה הגרי"ב זצ"ל, שלא כחוטאים הקדמונים - החוטאים שלנו. החוטאים של הגמרא, בחשבון קל, שינו כל ארחות חייהם, כיון שחשבו שזכותו של רבי זירא יגן עליהם. וכשנפטר, אין עוד מה שיגן עליהם, עמדו וחזרו בתשובה. כמה אנו רחוקים מלחיות עם חשבון. הרי עצם החיים עם חשבון הוא תריס בפני הפיתויים של היצר, האסור והמותר. כאשר נחיה עם חשבון, הרי נבין שלא לחינם נבראנו. ולכשון רבינו הרמח"ל (פ"א במס"י): "שאם תכלית האדם היא לצורך העולם הזה, לא היה צריך מהנהיג זה שנתנו בו נשמה כל כך חשובה ועליונה, שתהיה גדולה יותר מן המלאכים".

אך כנראה, זה עצמו התפקיד והעבודה של דורנו, לחיות עם חשבון. להתבונן, לחשוב, לשוחח ולעורר, שאיננו כבהמות החיים מתוך דחפים וגירויים. לנו יש נשמה, חלק אלוך ממעל, יש לנו תפקיד, ללמוד וללמד לשמור ולעשות ולקיים את כל דברי תלמוד תורתך, לחשוב חשבוננו של עולם.

יחד עם השיחות והדיבורים על חובת האדם בעולמו, ושיש חובה, ומה נעימה ונותנת-טעם חובה זו, ישנו גם חלק נוסף, אשר יחדיו יגלו את האור הפנימי שבנפש הצעיר, בבחינת "מפענע נעלמים", אשר יחדיו יבנו את הקומה הרוחנית של התלמיד, להפנים "שהאדם לא נברא אלא להתענג על ה' ולהינות מזיו שכירתו, שיהו התענוג האמיתי, והעדן הגדול מכל העידונים שיכולים להיצא" (מ"ס"ש).

כי הלא אותו נער שוכנת בקרבו נשמה קדושה, חלק אלוך ממעל, והנשמה מאותתת לו, ומדברת אליו: עזוב עולם חולף, והדבק בעולם הנצח. אלא מאי? צעיר מידי הוא הנער, ואינו מבין לנפשו. גם אין בו הכלים להביא תחושות אלו לכדי תפיסת עולם ודרך חיים הלכה למעשה. וכך הולכים הם ונמסים כחלום יעוף.

אך כשעומד על המשמר, מטפח ומפתח קולות אלו, הרי יקרמו אותו אלו גידים ובשר, ויגיעו לגמר בישולם, ויתווספו הדברים לקול הפנימי שנשמעו משמעת לו, וייצרו תפיסת חיים ורוחנית, ודרך חיים נכוחה. והוא באחד, ונפשו אותה ויעש.

אבל לא רק דיבורים. רבותינו מאורי הדורות, תלמידי הבעש"ט ותלמידיהם, לימדונו, כי עצם האימון, האמונה, וההערכה הפנימית שהמשיפע מאמין ומעריך את נשמת המקבל שחלק אלוך בקרבו, ונשמה רוחנית שוכנת בו, אמונה זו עצמה יש בכוחה לטפח ולפתח את החושים והאברים הרוחניים של התלמיד, בלבד, בנפשו, ברוחו ובנשמתו, כעירוי הנוזלים (-האינפוזיה) המזריקה דם חיים. וכאשר מדבר אליו כך, הרי שיש בדיבורו חיות ונפש, ויהיה האדם לנפש חיה, חי הנושא את עצמו.

דורנו כל-כך שונה מלפנים, המכשור הטכני והאלקטרוני, הפרסום והשפע, גירויים מגירויים שונים, עולם חדש ממש. אך עלינו להאמין ולהבהיר לעצמנו שוב ושוב, שזאת התורה לא תהא מוחלפת, והתוכן לא משתנה.

על מה ניתן את הדין?

הרה"ג רבי שמחה כהן שליט"א
מראשי ישיבת 'תובת עולם'
מחבר הספר "הבית היהודי"

לקבל את מרותו של מחנכו, מאחר והוריו כבר פסלו אותו בהעברת ביקורת בעיני הנער. מאידך גיסא, נער אשר שומע מהוריו דברי הערכה ושבח למחנכיו, הרי הוא ככלי מוכן לקבל את ההשפעה של המחנך. וההשפעה נגרת כעין שרשרת נפלאה. בעת אשר הנער יכול להכיל את דרך מחנכו, בעקבות הערכה שהוא שמע אודותיו מהוריו, הרי נער כזה יקשיב יותר למחנך, ויאיר לו פנים. ומבדיקה שערכתי בין מאות מחנכים ומלמדים, עלה, כי המחנך מתבונן יותר בנער שמאיר לו פנים, מאשר בנער שאינו מאיר פניו. נמצא שבעת אשר הנער האיר פנים למחנכו, הרי המחנך משקיע בו יותר, ומתבונן בו יותר. וכך הנער מקבל עוד ועוד תוסף חיים וחכמה מהמחנך, עד שהוא זוכה לגדול לאילן נאה ומפואר, לרווחת הוריו.

ואילו נער אשר מתמקד בשלילי, הרי לרוב תיחסם דרכו בהרבה מלקבל שפע חיים ממשפיעיו. מאחר ומבטו שלילי, ובאופן טבעי קשה לו לקבל מרות, כך שגם השפעת המחנך הוא כמים פנים אל פנים (עין רש"י בימות דף ק"ז על הפסוק 'כמים פנים לפנים').

ביקורת - נזק ממשי

ההורים מחויבים לדעת, שכשם שהורה שמולף לעיני ילדו במכוון טיפות גורמים לנזקי ראייה והחלשת העיניים - ייתן על כך דין וחשבון לפני בית דין של מעלה, כן הדבר בהורה שמרגיל את בנו להתמקד בשלילי, בהורה שמרבה בדברי ביקורת, במה שהנער לא טוב, הרי הורה כזה מכרסם את ראיית בנו בידיים, הוא גוזל ממנו את שמחת חיו, והוא גורם לו למיאוס במסגרות הרוחניות, מאחר והנער הורגל שהרע הוא הדבר שיש להתמקד, והרע לא טוב הוא, הצדדים השליליים אינם יכולים לגרום לו לנער לאהוב את מקומו.

אין ספק כלל, כי מעבר לתורה ומצוות, הדבר התועלתני ביותר שהורים יכולים להעניק לצאצאיהם, היא ראייה חיובית על העולם.

ילד שגדל בבית שהתמקדו בו בשלילי, אזי גם אם הוריו יוציאו אותי לשעות של רוגע בהליכה על הרי נוף מדהימים, עם מרבדי דשא ירוק מכל צדדיו, ובמרכזם מרכז של גן ורדים, מכל מקום הבן יתמקד בקוצי הוורד שבשולי הדרך, וכלל לא יהנה מן הנוף המרגיע והאוויר הצח.

לעומת זאת, הורים שהבליטו בבית את החיובי והטוב שיש בכל דבר, וטיפחו את הנער על בסיס המילה הטובה והעידוד על הדברים בהם הצליח, אזי, גם אם לא יתאפשר להורים להעניק לבנם דירה מרווחת - שאמורה להרחיב את דעתו, או תנאים גשמיים מטיבים אחרים, מכל מקום, הראיה החיובית תהיה נר לרגלי הנער, ויחפש תמיד למצוא את הטוב שבכל דבר, את המקום בו הוא יכול להצליח, וכך יגדל לתפארת על במתי התורה והיראה, לרווחת הוריו.

הורות זו שליחות, לא פחות מאשר תפקיד ושליחות של מלמד בחיידר ומחנכת בבית החינוך. וכשם שאנו דורשים מהמחנכים למלא את תפקידם בשלמות, ואיננו מוכנים לקבל תירוצים כעייפות או מתח - במידה והם לא התנהגו בצורה נכונה לילדינו. כך הקב"ה דורש מאיתנו התייחסות לילדינו, שהם למעשה ילדיו שלו, אלא שהוא הפקיד אותם ברוותנו. (עין בעמק דבר לנצי"ב בפתח פרשת ניצבים).

לנו כהורים, ישנו תפקיד מרכזי בצמיחת הנער. בזכותנו יצמח לתפארת, ומאידך, במעשינו הלא מחושבים דים, עלול הנער לנבול. לאחרונה אנו ערים יותר לתחושות של אי שביעות רצון מצד נערים. אי שביעות רצון מהסביבה, אי שביעות רצון מהמסגרת בו הוא שוהה, ובמקרים רבים אף אי שביעות רצון מהחוויה הרוחנית, ומההווי עליו כביכול חונך.

כאשר ננסה לתור אחר שורשי התחושות הללו, נגלה, שנער אשר גדל בבית ביקורתי, הן ביקורת שהופנה אליו, הן ביקורת שהופנה אל המשפחה המורחבת, והן ביקורת ששמע מהוריו על הסביבה, כאשר ההורים הבליטו את השלילי והתמקדו בו, והעירו תמיד על הדברים הלא טובים, והנער שמע תמיד עד כמה הוא לא טוב, ובמה הסביבה אינה תקינה, אזי נער כזה מפתח תחושות שליליות כלפי כל הסובב אותו. הנער הזה יהיה מרוכז בשלילי. כך, שבאופן טבעי, ככל שיתבגר, עיניו ייתמקדו תמיד בדברים הפחות טובים, בדברים בהם הוא אינו יכול להתמודד, ובחלקים הרעים המסובבים אותו.

וחזור חלילה. כי מכיוון שהוא ממוקד בשלילי, אזי זה פורץ גם החוצה, זה ניכר בשיחה עם חבריו, כאשר הוא מזהה בהם רק את השלילי ומתמלא עליהם ביקורת שלילית. ואת הנוהג הביקורתי עליו חונך - יקרין על ילדיו שלו כאשר יזכה לבנות בית בישראל.

פגם באמונה

הורה אמור לתת את הדעת לתחושות השליליות שהוא חורט בלב הנער, ועליו לדעת, שאין זה נזק ערכית גרידא, אלא ישנו בדרך הביקורת והתוצאות ההרסניות הנלוות אליו, פגם באמונה, מאחר והנער מפתח תחושות שליליות על הבריאה שברא ה'. וכמאמרו של המשגיח ר' יחזקאל לוינשטיין ז"ל, שכאשר האדם מתמקד בשלילי ומטפח אותו, הרי הוא פוגם באמונה, מאחר ורואה ביצירת כפיו של הקב"ה מעשה שלילי, ח"ו.

מאידך גיסא, כאשר נער גדל בבית אשר ההורים משבחים זה את זה, ומשבחים את בני הבית בדברים המועילים שהם עושים, משבחים הם את הרבנים באזני הילדים, את משגיחי הישיבה ואת המלמדים, הדבר ברור, שמבטו של נער כזה תתפתח לראייה חיובית.

הורה שמדבר בפני הנער נגד הממונים על חינוכו, גורם לו נזק חמור, מאחר שהילד הזה שוב יתקשה

מערך פעילות כללי

פיקוח על אריזות ופרסומים לא צנועים שונים.
 חופי ים ובריכות ומתקני בילוי.
 פיקוח והכשרת חופי ים נפרדים למהדרין.
 פיקוח והכשרת מתקני משחקים וטיולים לילדים.
 התראה על מקומות שאינן הולמים .

ערבי שירה ובילויים

ועדת רבנים מיוחדת נציגי כל החוגים - למאבק בערבי שירה
 למיניהם הגורמים לירידה מוסרית בפרט לדור הצעיר.
 הסברה ועידוד זמרים וחזנים יר"ש, ומאבק נגד זמרים פורקי
 עול.

שלטי חוצות

מניעת פרסומי שחף בחוצות, בתחבורה, דואר, פליירים
 וכו'.
 פקוח על ספרים, עיתונים, חוברות, וחומרי קריאה.

תקשורת

ביוזמתנו הוקמה ועדת רבנים לעניני תקשורת, ומתוך כך
 זכינו להקמת ערוצי תקשורת, פלאפונים וקוי בזק וכו',
 וכרטיסי חיוג מאושרים וכשרים.
 טיפול ומניעת התקשוריות בלתי הולמות.

ביוזמתנו הוקמו ועדות רבנים כדלהלן:

- ועדת הרבנים לעניני תקשורת
- אחראית על כשרות קווי התקשורת, פלאפונים וכו' ובדיקת מכשירי האזנה מוזיקליים, וכו'.
- ועדת הרבנים לעניני תחבורה
- מאבק והקמת קווי מהדרין.
- ועדת הרבנים לעניני צניעות
- אחראית לכל נושאי הצניעות ובעיקר בנושא הביגוד.
- ועדת הרבנים לעניני בתי מלון והארוחה
- אחראית להגברת הצניעות בבתי מלון ובתי הארוחה.
- ועד גאולה והשכונות
- טיפול נקודתי בכל הבעיות הנצרכות באיזור.
- הועד לנגינה יהודית
- מאבק מול תופעות זמרים פורקי עול ועידוד הזמנת זמרים ישרים לשמחות ואירועים.

בני נוער

טיפול בנושאים.
 איתור ועזרה לנוער במצוקה.
 הכוונה וטיפול נפשי לזקוקים.

אגף ההסברה

הוצאה לאור של חוברות ופרסומים להורים ולמחנכים.
 התראות על סכנות, במודעות רחוב ועיתונות.
 אסיפות הסברה למחנכים ולהורים.

אינטרנט

הסברה כללית על הסכנה המוחשית בהתקשרות
 לאינטרנט.
 עלונים ומודעות רחוב ובעיתונות,
 מאבק מול חנויות האינטרנט המפתים את בני הנוער.
 הדרכה ופיקוח על מוסדות, ארגונים ומשרדים חרדיים
 להשתמשות במחשב בצורה נכונה.

גדרי צניעות בכינוסים והתקהלויות

הפרדה מלאה בכינוסים, באולמות, ומקומות הקדושים.
 הסדרת דרכי מהדרין במירון, כותל המערבי, קבר שמואל
 הנביא, ציון האור החיים הק' וכו'.
 הסדרת חניונים בדרך למירון בהפרדה מלאה ובכשרות.

בתי מלון ובתי הארוחה

ועדת רבנים להדרכה, תקנון ופיקוח בנושאי צניעות.
 פיקוח בבתי מלון ובתי הארוחה על כיסוי מלא של הבריכות
 והמבואות אליהן.
 הסרת מכשירי טלביזיה וצפייה וכו' אסורים.

תחבורה

תחבורה כשרה בתחבורה ציבורית ובטיסות לחו"ל.
 ביוזמתנו הוקמה ועדת רבנים לעניני תחבורה, להסדרת
 תחבורה כהלכה.

טיסה כשרה ללא סרטים.

אספקת מחיצות אישיות לטסים.

פיקוח

תקנות לפיקוח על הביגוד הנמכר באזורים חרדיים ע"י ועדת
 רבנים מיוחדת לנושאי צניעות.

תלונות הציבור | טלפון: 02-5377793

טיפול בתלונות הציבור בכל נושאי הצניעות. ייעוץ דיסקרטי ופתרונות - עזרה והדרכה משפטית
 אגף משפטי לטיפול בהטרדות טלפוניות וכדו'.

"מי שתורם ל"טוהר המחנה" ששומר על ילדיו של הקב"ה, הקב"ה ישמור על ילדיו!"

אגף משפטי

צנעו

אגף משפטי

ארגון ארצי לשמירת גדרי הקדושה בארה"ק

מייסודם של רבותינו זיע"א, בהכוונת גדולי ישראל שליט"א

בפיקוחם של:

הרב עמרם אופמן שליט"א | הרב מנחם מנדל פוקס שליט"א | הרב יצחק מאיר שפרנובין שליט"א

שם פרטי: _____	☐ נציב יום (120 \$ לשנה - 10 \$ לחודש)	שם משפחה: _____
שם ת.ז. _____	☐ פרנס יום (216 \$ לשנה - 18 \$ לחודש)	כתיבת _____
כתובת _____	☐ נציב חודש (312 \$ לשנה - 26 \$ לחודש)	עיר _____
טלפון _____	☐ פרנס חודש (432 \$ לשנה - 36 \$ לחודש)	נייד _____
לפטר _____	☐ אחר \$ / ש"ח _____	
	לפטר שנים/חודש _____	

בתאריך 1 5 10 15 20 25

תרומה באמצעות כרטיס אשראי

לשימוש המשרד מ.ס. _____

מס' כרטיס האשראי: _____

מס' תשלום: _____ סך הכל: _____ עכור _____

ת.ז. _____ תאריך: _____

החשבונית בעל הכרטיס _____

הוראה לחיוב חשבון

תאריך _____

מספר חשבון בנק	מספר חשבון	קוד בנק
_____	_____	_____

מס' _____

קוד מוסד _____

אקטומאנס שווה של הלשכה הריבית

2 5 7 2 0

1. אצל הח"מ _____

(שם בעלי החשבון כמסופק בספרי הבנק)

מס' זיהוי / ח.פ. _____

כתובת _____

החשבונית בעל/ החשבון _____

נתקן לי לבן בזה הוראה לחיוב את חשבוני/ני הנ"ל כמסופק, בגין תרומה כמסופק ומתועדים שיוטעו אלכם כדי פנים בפנים באמצעי מנגנון, או ברשימות ע"י "האגודה לטען טוהר המחנה" כמפורט מטה ב"פירטי" הדיעות ליתו כי:

1. הוראה זו ניתנת לביטול ע"י הודעה מכתב/מאונן מאתנו בכתב לבנק, והאגודה לטען טוהר המחנה שתחנכנו לתוקף, ויום עסקים אחר יאחר טען הודעה בנק, וכן, ניתנת לביטול ע"י הוראת כל דין.
2. אחריות/הוראה ראשית לבטל חיוב מסופק/הודעה על קר הניסוח ע"י ידוע לבנק בכתב לפחות יום עסקים אחר לפני סיוע החיוב.
3. אחריות/הוראה ראשית לבטל חיוב לא ידוע מופיעים ימים מסוימים החיוב אם מביט/נתיב לבנק, כי החיוב אינו תואם את הדיונים או המסומים שנקבעו בכתב ההוראה, אם נקבעו.
4. דיוע לילול כי הפורטים שעיניו בכתב ההוראה וטלויים, הם נמצאים שעליו להחזיר עם המנגנון.
5. דיוע לילול כי מסופק החיוב ע"י הוראה זו, ויפיעו בדין החשבון וכי לא תישלח לילול ע"י הבנק הודעה מיוחדת בגין חיובים אלה.
6. הבנק יפצל ברחמים להוראות בכתב הוראה זו, כל עוד טעם החשבון יאפשר זאת, וכל עוד לא תהיה מניעת חוקית או אחרת לביצועו.
7. אלא לשאר האגודה לטען טוהר המחנה, מכתב ההוראה אלא מסופק/הודעה.
8. ב"פירטי הדיעה - מסופק החיוב וטענו, יקבעו בעת לעת ע"י האגודה לטען טוהר המחנה ע"י העקרונות לקביעתם בהתאם לנסיבות בין הזורים לטוהר.

"מי שתורם ל"טוהר המחנה"
ששומר על ילדיו של הקב"ה,
הקב"ה ישמור על ילדיו!"

הבטחת
גדולי הדור
שליט"א

קוויטעל

להצלחה בחינוך הבנים

תורמים 52 ₪
כמניין 'בין'

ומניין תלמידי
חכמים יעתירו בעדך
ובעד בני ביתך
שתזכה לראות
בנים ובני בנים
עוסקים בתורה
ובמצוות

שם: _____

בן: _____

שם: _____

בן: _____

שם: _____

בן: _____

נרתמים לבסס את הצביון היהודי

1800-22-75

כדי שנוכל לחיות כאן...

רבוש'ע

...וזכני לגדל בנים
ובני בנים עוסקים
בתורה ובמצוות...